

[Bollmann]

Vi erkender, at der skal ske noget, og derfor håber vi, at det vil lykkes ministeren at få udarbejdet et lovforslag, der kan vedtages i oktober, så at alle de, der ellers vil løbe ind i store vanskeligheder til januar, får situationen afklaret.

Af de temaer, som ministeren perger på, og som vi i CD synes er meget positive, skal jeg nævne forsøg med en 1-årig arbejdsmarkedsuddannelse og tilbud, der tilgodeser de voksne kvinders ledighedsproblemer. Selvfølgelig finder vi også de forbedrede muligheder for at få iværksætterydelse positive, både hvad angår ændringen af ledighedsperiode og med hensyn til aldersgrænse. Vi er enige med ministeren i, at adskilligt flere fremover sandsynligvis får mulighed for at begynde som selvstændige. Vi finder da også tanker om bedre muligheder for at få uddannelsesydelse fornuftige. Her tænker jeg specielt på de nye regler for personer med særlig risiko for langvarig ledighed.

Der er nævnt andre initiativer og forbedringer, som forhåbentlig vil medvirke til at løse nogle af de problemer, som andre grupper slås med. Også her finder vi, at der er tale om fornuftige initiativer.

Et spørgsmål har i debatten også her i dag givet anledning til en del kritik, nemlig spørgsmålet om en stramning af rådighedsordningen. Efter vores opfattelse er det en rigtig tanke at motivere de ledige til selv at søge arbejde. Det tror jeg egentlig ikke nogen er uenig i, men jeg vil spørge, hvor stor virkning man egentlig regner med at disse foranstaltninger vil få. Jeg ved ikke, om nogen tør spå om det i dag.

Ministeren nævner jo også en nyvurdering af den generelle rådighedsforpligtelse og i den forbindelse behovet for øget fleksibilitet og mobilitet. Her vil jeg bemærke, at det behov jo er forskelligt, som andre har været inde på. Vi havde jo besøg af en deputation i udvalget i dag, og efter det, vi hørte, er der i hvert fald områder, hvor mobiliteten er ret stor.

Jeg vil også gerne spørge, hvilke faktorer der egentlig hindrer mobilitet. Vi har det sådan i CD, at vi ikke tror, at der kun er tale om ting, der har med arbejdsmarkedspolitikken at gøre og altså hører under ministerens område. En lang række andre faktorer spiller ind. Jeg kan nævne børns tilknytning til en skole, ægtefællens job og omkostninger ved at flytte fra den ene ende af landet til den anden. F.eks. ved salg og køb af bolig er det meget, meget store beløb,

der betales i afgifter til det offentlige, og hvis regeringen virkelig ville, kunne man jo nok fremme mobiliteten en lille smule her. F.eks. havde vi jo fredag den 10. juni i år første behandling af et forslag om at forhøje tinglysningsafgiften. Vi har tidligere støttet det, og det føler vi også vi må gøre igen, men at kalde det et mobilitetsfremmende forslag kan man nok sige er en sandhed med modifikationer. Jeg kan i hvert fald sige, at vi ikke kan lide den slags, og jeg tror ikke, regeringen skal regne med vores støtte til den slags mobilitetsfremmende foranstaltninger i fremtiden.

Et andet stort problem ved redegørelsen og hele problemstillingen – som også var det, der gav de største betænkeligheder, da lovforslaget i sin tid blev udarbejdet – er jo de grupper, der falder ud af arbejdsmarkedssystemet og ryger over i det sociale system.

Der har været nævnt mange forskellige tal, og jeg er ikke i stand til at vurdere, hvilket der er rigtigt. Jeg vil gerne høre, om ministeren har et bud på, hvad man kan forvente. Jeg forstod egentlig af ministerens bemærkninger for lidt siden, at han var rimelig optimistisk på det område. Det ville glæde mig meget, hvis det var sådan. For CD er det afgørende, at et tilsvarende antal – og selvfølgelig helst flere – kommer fra det sociale system ind i arbejdsmarkedssystemet.

Jeg tror, ministeren er klar over, at den tidligere socialminister var meget optaget af netop denne problemstilling. Jeg ved også, at der var et udvalgsarbejde i gang mellem arbejds- og socialministeren i sin tid, og jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan det forløber. Kan der, inden lovforslaget kommer igen, forventes et resultat, der kan indgå i lovgivningen?

Jeg skal selvfølgelig ikke forudskikke, hvordan forløbet vil blive til efteråret, men vil gerne understrege, at hvis ikke der er fremkommet noget som helst konstruktivt på dette område forinden, er en meget væsentlig forudsætning for vores deltagelse faldet bort.

Jeg skal selvfølgelig ikke ved denne lejlighed remse en hel masse ideer op, men blot henvise til regeringens socialpolitiske redegørelse, der blev givet her i Tinget den 19. januar 1988. Den indeholdt jo adskillige gode ideer. Dengang stod den samlede regering bag redegørelsen, og jeg håber sandelig også, at den nuværende regering står bag den, så disse forslag ikke bliver glemt.